

RONDBLIK.

PARIJS. — Salon des Indépendants (Grand Palais des Champs-Élysées). Het kubisme en de meer-moderne kunstuitingen.

Voor hen, die meenden, dat het met het kubisme gedaan was, omdat Picasso een der initiatoren, zijn kubistische schouders, waarop de zwakke persoonlijkheden, — zij die niet uit eigen inzicht tot de kubistische uitdrukkingwijze gedwongen werden, — steunden, van tijd tot tijd belieft terug te trekken (om ze voor een paar naturalistische te verwisselen) zal deze expositie, waarop het kubisme rijkelijk vertegenwoordigd was, een tegenvaller geweest zijn. (Misschien dat „de zwakke persoonlijkheden” — feitelijk een contradictie — hun descriptieve „Ersatz” nu weer in de steek laten! Ze schieten er dan den gunst van de burgerlijke leekenkritiek, die ze nu juist gewonnen hadden, bij in!)

Lorsque l'artiste ne pourra plus sortir sans avoir la joue couverte de crachats et l'oeil crevé, ce sera la commencement d'une ère fraîche et heureuse. (G. Ribemont-Dessaïnes).

Op de Salon des Indépendants bevindt zich het oude kubisme, de school van Picasso, die dreigde te ontwaarden in een charmante, burgerlijke, meest kleurlooze, doch steeds gedistingeerde „peinture de chevalet”, in hevig conflict met het meer monumentale kubisme der jongeren, die de pure kleur en het anti-modelé stellen tegenover alle overblijfselen van het impressionisme in de school-Picasso-Braque. De strijd om de kleur dus. De twee krachtigste persoonlijkheden: de Noorweegsche schilder Th. Helessen en Fernand Léger opereeren met primaire-kleurconstructies. De onmiskenbare Noordsche invloed van den eersten doet zich reeds op vele aanhangers van het Fransche kleurlooze kubisme gelden.

Om een meer zelfstandige manifestatie van het kubisme mogelijk te maken, hebben de ouden en nieuwen kubisten zich vereenigd tot een groep. La Section D'or.

La Section d'Or (Galerie La-Boétie). — Le cubisme ou le mouvement d'art qu'on a surnommé ainsi est en pleine période d'évolution. Le cubisme continue avec Gleizes, Metzinger, Léger, Marcoussis, Braque, Laurens, etc., car le cubisme ne peut plus mourir; le cubisme représente trop fervemment ce dégoût de notre génération pour la peinture sensualiste qui a abouti à Bouguereau; le cubisme subsiste au moins sous son aspect de négation. Mais son système constructif subit la crise universelle de désorganisation que nous traversons. (J. G. Lemoine dans „L'Intransigeante” 19 Mars 1920).

De opening van deze tentoonstelling van uitsluitend kubisten in de Galerie La Boétie was een manifestatie zooals Parijs in tijden niet gekend heeft. Deze groep bestaat o.a. uit: Angiboult, Buchet, Férat, Gleizes, Gontcharowa, Helessen, Kupka, Irène Lagut, Lambert, Larionow, Léger, Marcoussis, Rij-Rousseau, Survage, Tour-Donas, Vasiliëff, Jacques Villon, Bracque, Valmié, Archipenko, Brancusi, R. Duchamp-Villon, Laurens, enz. Het ligt in de bedoeling deze tentoonstelling in verschillende landen, bij wijze van tournée te houden en de meest moderne kunstenaar tot deelname uit te noodigen.